

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật, ngày 06/11/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1060

“NGƯỜI Ở TRONG PHƯỚC MÀ KHÔNG HỀ BIẾT PHƯỚC”

Chúng ta ở trong phước mà chúng ta không biết mình có phước. Chúng ta có sức khỏe, thời gian, tinh thần minh mẫn nhưng chúng ta không làm những việc tích công bồi đức để giúp chúng ta sớm có thành tựu. Một số người có quá nhiều thời gian rảnh nên họ muốn giết thời gian. Họ dùng thời gian để tạo nghiệp, đặc biệt là tạo sát nghiệp. Có người dùng nhiều giờ để câu cá, câu được cá thì họ thả đi vì họ chỉ thích câu cá nhưng không thích ăn. Họ tìm niềm vui ở trên sự đau khổ của chúng sanh khác.

Khi nhỏ, tôi cũng hay đi bắt dế cùng các bạn, khi người lớn xả nước ở đập thì dế bay đến những bãi đất cao, chúng tôi bắt dế về để chúng đá nhau, con nào yếu thì dùng làm thức ăn cho con khác. Khi đó, tôi cũng thấy thương lũ dế nhưng chúng tôi không có trò gì khác để chơi. Người lớn thì thường câu cá, chơi gà để giết thời gian. Có những người phải nằm viện nhiều năm, họ không có sức khỏe để làm việc. Chúng ta đang ngồi tĩnh táo học tập có nhiều người cũng đang giết thời gian bằng cách ngủ.

Hòa Thượng nói: ***“Sức khỏe, thời gian sống chính là phước, chúng ta đang ở trong phước mà chúng ta không biết. Chúng ta đang lãng phí phước báu của chính mình. Nếu chúng ta không phải lo cơm, gạo, áo tiền thì chúng ta phải tranh thủ thời gian toàn tâm, toàn lực tu học. Người xưa chỉ cần 3 năm đến 5 năm thì họ đã có thành tựu”.***

Chúng ta toàn tâm, toàn lực thì chỉ cần thời gian ngắn chúng ta có thể thành tựu. Ngài Oánh Kha thường ngày tạo nghiệp, khi Ngài biết tội của mình đáng đọa địa ngục, Ngài đóng cửa buông bỏ vạn duyên. Trong 3 ngày, Ngài không ăn, không uống, không ngủ chỉ chuyên tâm niệm một câu ***“A Di Đà Phật”*** nên Ngài thành tựu. Chúng ta chỉ cần 3 năm đến 5 năm chuyên tâm nghe pháp, niệm Phật, vạn duyên buông bỏ thì cảnh duyên chúng ta đã hoàn toàn

khác. Sau thời gian đó những tham cầu của dục vọng của chúng ta sẽ được lắng đọng, thu liễm lại.

Hòa Thượng nói: **“Người thế gian, khi họ không phải lo cơm, gạo, áo tiền thì họ lãng phí thời gian đó. Điều này thật quá đáng tiếc! Họ ở trong phước mà không biết mình có phước!”**. Hòa Thượng sâu sắc cảm nhận được điều này, khi nhỏ Ngài sống trong hoàn cảnh khó khăn, loạn lạc, lớn lên thì Ngài phải bôn ba xa gia đình. Hai ngày nay, chân tôi đau tôi không ra ngoài vườn được. Có những người phải nằm trên giường bệnh 2 năm, 20 năm. Chúng ta không nên lãng phí thời gian vào việc để thỏa mãn tập khí, phiền não.

Hòa Thượng nói: **“Tôi có cơ duyên vô cùng thù thắng khi gặp được pháp môn Tịnh Độ. Chúng ta tu học pháp môn này thì chúng ta có thể có được đời sống vĩnh hằng không còn phải lưu lạc trong sáu đường. Người có trí tuệ sẽ biết nắm lấy cơ hội này, chuyên tâm niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ. Phần đông mọi người không nhận thức rõ, không trân trọng cơ duyên hy hữu này. Đây cũng là người ở trong phước mà không biết mình có phước!”**.

Trên Kinh nói: **“Thân người khó được, Phật pháp khó nghe”**. Chúng ta có được thân người, không bệnh tật là đã là khó ở trong khó. Nhiều người thế gian phải sống trong trạng thái tâm thần, nửa tỉnh nửa mê. Chúng ta vào khoa ung thư của bệnh viện, chúng ta sẽ thấy những người đang chờ chết từng giờ, từng ngày. Có người học trò của tôi nói, họ muốn bị ung thư vì như vậy họ sẽ chuyên tâm niệm Phật.

Tôi gặp một người bị ung thư giai đoạn cuối, khuôn mặt chị rất tuyệt vọng vì thời gian sống chỉ còn tính bằng ngày. Tôi khuyên chị chuyên tâm niệm Phật nhưng chị không buông bỏ được gia đình, con cái, sự nghiệp. Sau đó khoảng 2 tuần thì chị mất. Chúng ta đang sống ở trong phước mà chúng ta không dành thời gian làm những việc cần làm. Chúng ta lãng phí thời gian làm những việc cạnh tranh, đấu tranh, buồn vui, thương ghét.

Chúng ta có được thân người đã là vô cùng hy hữu, chúng ta lại được gặp Phật pháp, gặp được pháp Tịnh Độ, pháp môn một đời có thể giúp chúng ta đạt đến vĩnh sanh, không còn phải sinh tử luân hồi. Đây là điều thù thắng trên tất cả thù thắng. Chúng ta gặp được pháp môn Tịnh Độ nên chúng ta có chỗ nương về, chúng ta biết cách tự hành. Chúng ta gặp được chuẩn mực Thánh Hiền nên chúng ta biết cách hóa tha. Tôi gặp nhiều người có học vấn cao, có trí thức nhưng họ cũng cảm nhận giáo dục chuẩn mực của người xưa rất trí tuệ. Chúng ta nhìn những người trong gia đình, trong thân tộc thì có thể thấy chúng ta có phước rất to lớn.

Trong suốt 10 năm qua, chúng ta đã thúc đẩy, khuyến khích mọi người làm theo chuẩn mực Thánh Hiền, chúng ta đã thấy được những kết quả rất tuyệt vời. Rất nhiều người con biết hiếu thuận với Cha Mẹ, nhiều người đã biết tri ân, báo ân, nhiều gia đình đã tìm lại được hạnh phúc. Tôi gặp một chị, chị chỉ dự lễ tri ân một lần nhưng gia đình chị đã hoàn toàn thay đổi. Trước đây chị là người có học thức, gia đình có điều kiện vật chất nhưng không hạnh phúc. Chúng ta có phước báu hơn người nhưng chúng ta không trân trọng. Chúng ta để thời gian từng giờ, từng ngày, từng năm trôi qua một cách lãng phí. Hòa Thượng rất trân quý sinh mạng, trân quý thời gian sống để Ngài tận tâm tận lực vì chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Trong 48 nguyện của Đức Phật A Di Đà, mỗi nguyện đều là phổ độ chúng sanh. Chúng ta muốn làm Phật thì chúng ta học theo tám gương, chuẩn mực của Phật A Di Đà”**. Chúng ta muốn làm Phật Bồ Tát thì chúng ta làm theo những điều Phật Bồ Tát đã làm, chúng ta không làm việc chúng sanh nữa. Việc chúng sanh là *“tự tư tự lợi”*, *“danh vọng lợi dưỡng”*, hưởng thụ *“năm dục sáu trần”*, *“tham, sân, si, mạn”*. Điều thù thắng, may mắn nhất trong đời này là chúng ta gặp được Hòa Thượng. Ngài đã làm biểu pháp cho chúng ta. Ngài giúp chúng ta biết về Phật pháp chân chính, biết được giáo huấn Thánh Hiền. Từ nhân duyên gặp được Hòa Thượng chúng ta có vô số những nhân duyên khác.

Hòa Thượng nói: **“Người xưa nói: “Người ở trong phước mà không biết mình đang hưởng phước”. Hiện tại, Phật là tấm gương cho chúng ta, Phật không ở bên chúng ta nhưng Kinh điển, lời giáo huấn của Phật vẫn còn rất rõ ràng”**. Hòa Thượng đã chứng thực lời của Phật thì chúng ta nhìn theo tấm gương Ngài để học tập. Hòa Thượng dạy và làm ra biểu pháp cho chúng ta thực chứng.

Mọi người hỏi tôi nên học tập, nên quy y theo ai thì tôi khuyên họ vào trang **“Tinhtongphapngu.vn”** để Nghe lời giảng của Hòa Thượng. Khi đó, Ngài đã 92 tuổi nên *“tài, sắc, danh, thực, thù”* không thể lay chuyển được Ngài. Có người nói minh sư của họ 30 tuổi, minh sư của họ quá trẻ nên vẫn có thể dính mắc vào *“tài, sắc, danh, thực, thù”*. Hòa Thượng từ năm 35 tuổi Ngài đã không quản tiền, không quản việc, không quản người. Hòa Thượng đã chứng thực lời Phật dạy, chúng ta chỉ cần tin và làm theo Ngài. Ngài đã thay đổi được vận mệnh, từ không có phước báu, tuổi thọ thành có. Ngài không quản tiền nhưng khi Ngài muốn làm việc gì cũng được. Ngài không quản việc nhưng Ngài có rất nhiều việc để làm, Ngài đã từng đến Liên Hiệp Quốc để họp. Ngài không quản người nhưng có rất nhiều người chờ để lắng nghe Ngài. Hòa Thượng phải tự thân chứng thực lời Phật dạy. Chúng ta may mắn nên

chúng ta chỉ cần nhìn theo tấm gương của Hòa Thượng. Hòa Thượng nói: “**Hơn 30 năm rồi, tôi không biết tiền là gì!**”. Tôi đi đâu mà quên mang ví thì tôi sẽ cảm thấy bất an.

Hòa Thượng nói: “**Một số đồng tu sau khi về hưu họ cảm thấy rảnh rỗi, buồn chán. Họ là những người có phước báu, phước báu này do nhiều đời nhiều kiếp tu tích nhưng họ không biết họ đang có phước. Nếu họ dùng thời gian đó để chuyên tâm học Phật pháp thì sau 3 đến 5 năm họ sẽ có thành tựu. Họ không biết nắm bắt thời gian này để đi làm Phật!**”. Hòa Thượng giảng Kinh, thuyết pháp gần 70 năm, khi Ngài 95 tuổi giọng nói của Ngài rất yếu, Ngài cũng vẫn tiếp tục chia sẻ cho hàng hậu sinh. Đa phần mọi người dùng thời gian rảnh rỗi để tạo nghiệp. Họ không biết dùng thời gian này để làm Thánh Nhân, Hiền Nhân, Phật Bồ Tát. Hòa Thượng nhắc chúng ta trân quý thời gian của sinh mạng. Người xưa nói: “**Một tấc thời gian có thể mua được một tấc vàng nhưng một tấc vàng không thể mua được một tấc thời gian**”. Chúng ta chưa làm được Thánh Hiền, Phật Bồ Tát thì chúng ta làm người bạn không mời của chúng sanh. Chúng ta tận tâm tận lực giúp người chính là chúng ta làm việc của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!